

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/2/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3118202726
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Škultétyová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3118202726.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Škultétyovej a sudcov JUDr. Beáty Čupkovej a JUDr. Ivety Anderlovej v spore žalobcu J., zastúpenému Q. proti žalovanému T., o zaplatenie 3.140,27 Eur s príslušenstvom, o späťvzati žaloby, takto

rozhodol:

P r i p ú š ť a späťvzatie žaloby, rozsudok Okresného súdu Trenčín zo dňa 11. októbra 2018, č.k. 15Csp/50/2018-64 z r u š u j e a konanie z a s t a v u j e .

Žalovaný má proti žalobcovi n á r o k na náhradu trov konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie svojím rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalobca proti žalovanému domáhal zaplatenia sumy 3.140,27 Eur a úrokov z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 3.140,27 Eur od 21.02.2018 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Na základe vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie preukázané, že žalovaný vyplnil a podpísal dňa 13.10.2005 žiadosť o vydanie a používanie pôžičkovej karty Quatro, na základe ktorej v rámci schváleného úverového rámca 30.000,- Sk a štandardnej mesačnej splátky 1.000,- Sk požiadal právneho predchodcu žalobcu - M., a.s. o vydanie kreditnej karty. Zo strany veriteľa bola žiadosť potvrdená dňa 31.10.2005. Zmluvou o postúpení pohľadávok, uzavretou medzi M., a.s. a žalobcom (po podaní žaloby) postúpil pôvodný veriteľ svoju pohľadávku voči žalovanému na žalobcu, a to ku dňu 23.04.2018, v dôsledku čoho súd prvej inštancie pripustil zmenu žalobcu. Súd prvej inštancie po preskúmaní úverovej zmluvy zistil, že jej obsahom je len dohoda o výške úverového rámca a štandardnej mesačnej splátky.

Z výpisu z kartového účtu však vyplýva, že žalobca na jeho ťarchu účtoval aj úroky a poplatky. Neurčenie úrokov a poplatkov v spotrebiteľskej zmluve má v zmysle § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z. z. za následok, že žalobca takéto úroky a poplatky nemôže od spotrebiteľa požadovať. V zmluve tiež nie je vôbec uvedená výška úrokovej sadzby, táto je uvedená len na výpise z pôžičkovej karty. Súd prvej inštancie ďalej zistil, že v zmluve nebola uvedená, okrem účtovaných úrokov a poplatkov, ani ročná percentuálna miera nákladov podľa § 4 ods. 2 písm. g), pri absencii ktorej sa považuje úver za bezúročný a bez poplatkov. Uvedenie RPMN vo všeobecných obchodných podmienkach malým písmom vpravo dole je len príkladné (uvedené ako indikatívny výpočet RPMN) za predpokladu, že bude schválený úverový rámec 30.000,- Sk, pri štandardnej úrokovej sadzbe, ktorá má byť nezmenená po celú dobu splácania, za predpokladu, že klient splatí dlžný zostatok jeden kalendárny deň po dni čerpania a za predpokladu, že si klient zvolil poistenie typu A, má byť RPMN 15,3 %. Uvedený indikatívny výpočet však neodzrkadľuje parametre dohodnutého úveru, keďže žalovaný jednak odmietol poistenie. Okrem toho nie je vôbec zrejmé, s akou výškou úrokovej sadzby predmetný výpočet RPMN operoval, keďže nie je úroková sadzba určená ani v zmluve, ani na mieste v časti výpočtu RPMN, teda nie je zrejmé, aká úroková sadzba bola použitá pri výpočte RPMN. Pokiaľ si v zmluve nedohodli strany žiadnu úrokovú sadzbu, potom vo výpočte RPMN nemohli byť ani žiadne úroky zohľadnené, ale i napriek tomu nejaké úroky (v neznámej výške) zohľadnené boli tak, ako to vyplýva z popisu pri výpočte RPMN, kde sa uvádza, že výpočet platí na situáciu štandardnej úrokovej sadzby

nezmenenej po celú dobu splácania. V obchodných podmienkach uvedený výpočet RPMN preto vôbec neodzrkadľuje parametre úveru poskytnutého žalovanému, a preto ani naň nebolo možné prihliadať. Vychádzajúc zo skutočnosti, že žalovaný podľa predložených listinných dôkazov z úveru čerpal celkovo sumu 2.860,68 Eur, pričom uhradil celkovo sumu 6.056,26 Eur, mal súd prvej inštancie za to, že žaloba nie je dôvodná, nakoľko žalobca by mal právo žiadať len čistú nesplatenú istinu bez úrokov a poplatkov, ktorá však, ako vyplýva z uvedeného, bola žalovaným v celom rozsahu uhradená, resp. aj preplatená. Keďže niet nesplatennej istiny, ktorú by bolo možné žalobcovi priznať, súd prvej inštancie žalobu ako nedôvodnú zamietol, a to aj spolu s úrokmi z omeškania, pretože ak niet dlžnej istiny, na ktorú by sa úroky z omeškania viazali, nie je možné priznať ani príslušenstvo z nej. Vo výroku o trovách konania rozhodol tak, že plne úspešný žalovaný mal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania, náhradu trov konania si však neuplatnil a ani zo spisu mu nevyplývali, preto žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

2. Skôr ako rozsudok súdu prvej inštancie nadobudol právoplatnosť, žalobca podaním, adresovaným súdu prvej inštancie, vzal žalobu späť, žiadal konanie zastaviť, náhradu trov konania si neuplatnil a požiadal o vrátenie súdneho poplatku.

3. Na výzvu súdu prvej inštancie žalovaný uviedol, že so späťvzatím žaloby nesúhlasí, nakoľko chce, aby bolo vo veci právoplatne rozhodnuté z obavy, že žalobca opätovne podá žalobu a vystaví ho opätovne riziku súdneho konania.

4. Podľa § 370 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej „CSP“), ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia.

5. Podľa § 370 ods. 2 CSP súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví.

6. Žalobca má v civilnom sporovom konaní dispozičné oprávnenie, ktoré mu umožňuje disponovať s konaním alebo jeho predmetom. Má postavenie tzv. dominus litis (pán sporu), ktoré ho oprávňuje svojimi procesnými úkonmi, ktoré sú prejavom jeho autonómnej vôle, ovplyvňovať priebeh a smerovanie celého súdneho konania (tzv. dispozičný princíp občianskeho súdneho konania). Dispozícia s konaním je aj späťvzatie žaloby. Ide o procesný úkon voči súdu, ktorým prejavuje vôľu, aby súd vo veci ďalej nekonal a meritórne vo veci nerozhodoval. Vôľa žalobcu dosiahnuť zastavenie konania prostredníctvom inštitútu späťvzatia žaloby je však limitovaná dvoma skutočnosťami, a to nesúhlasom druhej procesnej strany so zastavením konania a existenciou vážnych dôvodov, pre ktoré konanie zastaviť nemožno. Dôkazné bremeno existencie takýchto vážnych dôvodov potom v konaní nesie žalovaný.

7. Zákon konkrétne nevymedzuje pojem vážne dôvody, preto treba vychádzať z toho, že posudzovanie vážnosti dôvodov je výlučne vecou voľnej úvahy a hodnotiaceho úsudku súdu. Súd pri posudzovaní závažnosti dôvodov berie na zreteľ jednotlivé skutkové okolnosti prípadu a povahu uplatňovaného nároku a hodnotí predovšetkým možné dôsledky zastavenia konania z hľadiska právneho a faktického stavu vzťahov medzi stranami sporu a dopad na postavenie strán sporu, najmä žalovaného s prihliadnutím na mieru ohrozenia jeho práv a právom chránených záujmov.

8. Rozhodnutie súdu o nepripustení späťvzatia žaloby podľa § 371 ods. 2 veta prvá CSP je podľa ustálenej súdnej praxe relevantné vo výnimočných prípadoch, ktoré prichádzajú do úvahy najmä vtedy, keď k späťvzatiu dôjde v čase, keď pre plynutie lehôt už žalovaný nemôže právo, o ktorom sa konalo, sám uplatniť úspešne na súde a podobne. Žalovaný svoj nesúhlas so späťvzatím žaloby žalobcom odôvodňoval výlučne tým, že nemá právnu istotu, že žalobca nepodá žalobu opätovne a nevystaví ho riziku súdneho konania. Uvedený dôvod nesúhlasu so späťvzatím žaloby odvolací súd nemohol považovať za tak vážny dôvod, ktorý by prevýšil právo žalobcu na dispozíciu s jeho žalobou a pre ktorý by nebolo možné konanie zastaviť. Práva a právom chránené záujmy žalovaného nebudú zastavením tohto konania, ktoré sa týkalo žalobcom uplatneného nároku na peňažné plnenie zo zmluvného vzťahu, v ničom dotknuté, nedôjde k odopretiu súdnej ochrany žalovanému. Odvolací súd po preskúmaní dôvodov nesúhlasu žalovaného so späťvzatím žaloby dospel k záveru, že tieto nespĺňajú požiadavku závažných dôvodov.

9. Vzhľadom na uvedené odvolací súd v zmysle § 370 ods. 1 CSP späťvzatie žaloby, napriek nesúhlasu žalovaného, pripustil a v zmysle § 370 ods. 2 CSP súčasne zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a konanie zastavil.

10. O náhrade trov konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 2, § 256 ods. 1 CSP tak, že žalovanému priznal proti žalobcovi, ktorý svojím späťvzatím žaloby procesne zavinil zastavenie konania, náhradu trov konania v celom rozsahu.

11. O žiadosti žalobcu na vrátenie súdneho poplatku odvolací súd nerozhodoval, pretože v zmysle zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov je na vykonanie úkonov v zmysle citovaného zákona - vyrubenie súdneho poplatku a rozhodnutie o vrátení súdneho poplatku, oprávnený prvoinštančný súd.

12. Rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).